

15. СТОРІНКИ ПАМ'ЯТІ

Л.І. КОПІЙ

ПАМ'ЯТІ ПРОФЕСОРА СТЕПАНА АНТОНОВИЧА ГЕНСІРУКА (06.01.1923 – 23.10.2014 рр.)

23 жовтня 2014 року на 92-му році життя відійшов у вічність Степан Антонович Генсірук – академік Лісівничої академії наук України, Екологічної академії наук України, дійсний член Наукового товариства ім. Т. Шевченка, доктор сільськогосподарських наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, Лауреат державної премії в галузі науки і техніки, премії ім. Шліхтера та премії ім. Вернадського, Лауреат міжнародної премії в галузі лісівничої науки і золотої медалі IUFRO.

Генсірук Степан Антонович народився 6 січня 1923 року в с. Будки Кременецького р-ну Тернопільської області. Навчався у Кременецькій гімназії, потім – у Кременецькій лісовій школі, яку закінчив у 1943 році. Цього ж року став студентом лісгосподарського факультету Львівського сільськогосподарського інституту, який закінчив з відзнакою у 1949 р. за спеціальністю «Лісове господарство» і здобув кваліфікацію «Інженер лісового господарства».

Одночасно закінчив і Львівську державну консерваторію у професора С.А. Крушельницької. Ще будучи студентом, С.А. Генсірук став Лауреатом всеукраїнського і міжнародного конкурсів вокалістів. У особі С.А. Генсірука гармонійно поєдналися кращі риси талановитого співака і вченого-лісівника.

Доктор сільськогосподарських наук з 1966 р. за спеціальностями – лісознавство і лісівництво; економіка. Дисертацію захищено у Тимірязевській сільськогосподарській академії (м. Москва). Вчене звання професора присвоєно у 1976 р. по кафедрі лісівництва Української сільськогосподарської академії (тепер – Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ).

Наукову діяльність розпочав з 1951 р., працюючи на кафедрі лісівництва Львівського лісотех-

нічного інституту (ЛЛТІ) на посадах асистента, доцента, професора. Тривалий час працював у Раді з вивчення продуктивних сил України НАН України (м. Київ). Завдяки його науковим працям і активній природоохоронній діяльності у 1968 р. в Україні зменшено обсяги рубок лісу у три рази (від 15 до 5 млн м³ на рік). У 90-х роках перейшов на викладацьку роботу у ЛЛТІ (тепер – Національний

лісотехнічний університет України, м. Львів), де здійснював підготовку фахівців за напрямком «Лісове та садово-паркове господарство». Викладав різні навчальні дисципліни – «Історія лісівництва», «Лісознавство», «Лісівництво».

Основні напрямки його викладацької та науково-дослідної діяльності стосувалися історії розвитку лісового господарства, режимів ведення лісового господарства, вивчення лісовідновних процесів у деревостанах, відтворення лісових насаджень на порушених землях, опрацювання систем рубок головного користування, оптимізація лісистості, вивчення мікрокліматичного

впливу захисних лісових насаджень на сільськогосподарські угіддя, оптимізація структури земельних угідь, типологічних основ ведення лісового господарства.

За роки науково-педагогічної діяльності професор С.А. Генсірук видав багато наукової, науково-популярної та навчально-методичної літератури – понад 500 найменувань, у т.ч. 35 фундаментальних монографій. Важливість його наукових праць стала особливо очевидною після розробки ним науково обґрунтованих рекомендацій з боротьби зі стихійними явищами в Карпатах і охороні лісів від надмірного та хижацького використання.

Професор С.А. Генсірук був фундатором, укладачем і головним редактором першої двотомної Української енциклопедії лісівництва. Під керів-

ництвом професора С.А. Генсірука захищено п'ять докторських та 25 кандидатських дисертацій.

За вагомі досягнення у розвитку вітчизняного та світового лісівництва, а також плідну науково-дослідну, викладацьку і громадську роботу професор С.А. Генсірук був нагороджений Орденом за заслуги III ступеня.

Незважаючи на всі нагороди і титули, Степан Антонович завжди залишався щирою і доброю людиною, великим патріотом України, відстоював свої переконання. Постійно допомагав молоді, адже вважав, що саме молодь може зробити нашу державу кращою, багатшою та справді вільною і незалеж-

ною. Всі ми – рідні, близькі, друзі, колеги, знайомі – усвідомлюємо, що втратили відомого науковця, надійного друга. Жив він гідно і назавжди залишить приємний слід у наших серцях і думках.

Сумуємо з приводу важкої втрати. Нехай душа Степана Антоновича знайде вічний спокій. Вічна йому пам'ять і царство небесне.

L. Kopiy

**IN MEMORY OF PROFESSOR STEPAN
ANTONOVYCH GENSIRUK
(January 6, 1923 – October 23, 2014)**